

Учасники конференції:

Demkiv Yuliya
Hnatiuk Marharyt
Rigus Daniella
Rohozian Yuliia
Андріянова О.Ю.
Антіпов А.А.
Артемова Ю.І.
Арутюнян А.А.
Бельй Б.Б.
Білоклицька Г.Ф.
Бояджян Ю.Г.
Бутурлакiна Т.О.
Висоцька О.І.
Войтов Є.О.
Волошин А.В.
Галатюк Ю.М.
Галенко А.М.
Данило А.І.
Дейнека А.С.
Демченко В.М.
Дзюба А.С.
Довбенко Т.О.
Дюдяєва О.А.
Захарова Г.Б.
Зачко В.І.
Йопа Т.В.
Камчатна Н.В.
Карпець Л.А.
Кириєнко Є.О.
Коваленко О.С.
Ковальська Н.М.
Ковтун Н.І.
Кожара К.М.
Комаровська–Порохнявець О.З.
Конєва Т.М.
Кореняк Н.В.
Корчинська Ж.М.
Кривішєєв Е.В.
Куцак С.А.
Лебедев С.І.
Логутiна Н.В.
Маруніч В.С.
Павлов О.Г.
Палійчук І.С.
Петленко І.В.
Петрушова Н.В.
Пизинцали Л.В.
Писарчук О.О.
Пономаренко А.М.
Радионова Л.А.
Раструба Т.В.
Рибалко Л.М.
Романченко Н.В.
Самойлов П.Л.
Сапун К.В.
Сарапіна О.А.
Сергіна С.В.
Скрипников П.М.
Ступак М.Г.
Тарасенко О.В.
Ткачук О.А.
Форостюк В.О.
Форостюк Т.В.
Чала І.В.
Черних О.А.
Чумак Л.І.
Щербина-Яковлева О.Ю.
Яковенко О.В.
та інші*

ISSN 2708-1257

OpenSciLab.org

Наукова платформа
Open Science Laboratory

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
І АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
НАУКИ, ОСВІТИ ТА ВИРОБНИЦТВА:
МІЖГАЛУЗЕВІ ДИСПУТИ**

**Матеріали
IV Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції
(Київ, 15 травня 2020 року)**

КИЇВ 2020

Наукова платформа

Open Science Laboratory

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ І АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
НАУКИ, ОСВІТИ ТА ВИРОБНИЦТВА:
МІЖГАЛУЗЕВІ ДИСПУТИ**

Матеріали

**IV Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
(Київ, 15 травня 2020 року)**

Самостійне електронне текстове
наукове періодичне видання комбінованого використання

* на обкладинці вказано перших авторів кожної доповіді

КИЇВ 2020

Сучасні виклики і актуальні проблеми науки, освіти та виробництва: міжгалузеві диспути [зб. наук. пр.]: матеріали IV міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (Київ, 15 травня 2020 р.). Київ, 2020. 464 с.

Збірник містить матеріали (тези доповідей) IV міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Сучасні виклики і актуальні проблеми науки, освіти та виробництва: міжгалузеві диспути», у яких висвітлено актуальні питання сучасної науки, освіти та виробництва.

Видання призначене для науковців, викладачів, аспірантів, студентів та практикуючих спеціалістів різних напрямів.

IV Міжнародна науково-практична інтернет-конференція
«Сучасні виклики і актуальні проблеми науки, освіти та виробництва»

Адреса оргкомітету та редакційної колегії:

м. Київ, Україна

E-mail: conference@openscilab.org

www.openscilab.org

Наукові праці згруповані за напрямками роботи конференції та наведені в алфавітному порядку.

Для зручності, беручи до уваги, що видання є електронним, нумерація та загальна кількість сторінок наведені з врахуванням обкладинки.

Збірник доступний на постійній сторінці конференції: <https://openscilab.org/?p=535>

*Матеріали (тези доповідей) друкуються в авторській редакції.
Відповідальність за якість та зміст публікацій несе автор.*

ЗМІСТ

** зміст інтерактивний
(натиснення на назву призводить до переходу на відповідну сторінку)*

ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА

**Антіпов А.А., Сайченко І.В., Зінченко А.М., Ткаченко С.М.,
Ткаченко І.С.**

РОЗПОВСЮДЖЕННЯ НЕМАТОДОЗІВ СОБАК..... 12

ГЕОГРАФІЧНІ НАУКИ

Корчинська Ж.М.

**АНАЛІЗ СУЧАСНИХ СТАТИСТИЧНИХ ДАНИХ ЩОДО
ДЕМОГРАФІЧНОЇ СИТУАЦІЇ ВЕЛИКОБЕРЕЗНЯНСЬКОГО РАЙОНУ
ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ (В ПЕРІОД 2007-2019 РР.)..... 19**

ЕКОЛОГІЯ

Дюдяєва О.А., Євтушенко О.Т.

ЕКОЛОГІЧНІ ВЕКТОРИ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ..... 31

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

Rohozian Yuliia

**MODERN POSITIONING BACKGROUND FOR THE AMALGAMATED
TERRITORIAL COMMUNITIES IN UKRAINE 38**

Арутюнян А.А.

**СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ ТА ЙОГО
УДОСКОНАЛЕННЯ..... 42**

Бутурлакiна Т.О.

**АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ І ФУНКЦІОНУВАННЯ
МІСЦЕВИХ ФІНАНСІВ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ: СВІТОВИЙ
ДОСВІД І УКРАЇНА..... 50**

Волошин А.В.

**ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ МЕТОДОЛОГІЇ ОЦІНКИ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА 57**

Данило А.І.

**ФІНАНСОВА ПОЛІТИКА ЯК СКЛАДОВА ДЕРЖАВНОГО
РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ..... 63**

ЕКОЛОГІЯ

ЕКОЛОГІЧНІ ВЕКТОРИ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Дюдяєва О.А., Євтушенко О.Т.

ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет

м. Херсон, Україна

Поєднання соціально-економічних факторів розвитку України є основою її національної екологічної політики. Для реалізації Концепції сталого розвитку країни з метою розробки та реалізації державної екологічної політики потрібні фахівці якісно нового ментального погляду, з високим рівнем компетентності прийняття нових рішень еколого-соціально-економічного напрямку. Це вимагає певних змін направлених на екологізацію освіти у вищих навчальних закладах, незалежно від спеціальності.

У березні 2005 року Комітетом екологічної політики Європейської економічної комісії (ЄЕК) на нараді представників міністерств охорони навколишнього середовища та освіти в місті Вільнюсі було прийнято Стратегію ЄЕК ООН для освіти в інтересах сталого розвитку [1]. В основу Стратегії було покладено ідеї розвитку регіону, що базувались на єдиних цінностях рівності і взаємоповаги між людьми, країнами і поколіннями. Забезпечення економічної життєздатності, охорони довкілля та сталого управління природними ресурсами при задоволенні своїх потреб, соціальна згуртованість – основні ознаки такого регіону.

Національні плани дій, які є ключовим аспектом стратегії кожного регіону, мають урахувати фактичний економічний, географічний, соціальний стан конкретної країни та відповідно до положень документів ООН повинні

відображати чітку позицію щодо реалізації програм впровадження освіти для сталого розвитку.

Таким інструментом впровадження Стратегії в Україні, з урахуванням сучасних законодавчих, економічних та екологічних процесів, на сьогодні є «Національний план дій з охорони навколишнього природного середовища України на 2011–2015 роки», в якому містяться й першочергові завдання для Міністерства освіти і науки України та Міністерства екології та природних ресурсів України [2]. Із прийняттям Верховною Радою України 28 лютого 2019 року Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року» (далі – Стратегія) [3], який набрав чинності 01 січня 2020 року, було визначено основні стратегічні цілі та завдань державної екологічної політики на найближче десятиліття. На виконання пункту 3 даного Закону України Мінприроди розроблено та оприлюднено проект Національного плану дій з охорони навколишнього природного середовища на 2020-2025 роки з метою його громадського обговорення [4]. Вже першою ціллю проекту [4] щодо формування в суспільстві екологічних цінностей і засад сталого споживання та виробництва окреслено для центральних органів влади щодо впровадження освіти в інтересах сталого розвитку, екологічної освіти та виховання, просвітницької діяльності з метою формування в суспільстві екологічних цінностей і підвищення його екологічної свідомості через низку заходів. Ці заходи направлені на впровадження обов'язкових вимог до програм загальноосвітніх та вищих навчальних закладів щодо формування культури екологічної поведінки, сталого споживання та екологічної етики ознайомлення зі зміною клімату та вимогами щодо адаптації до зміни клімату, адаптацію та поширення досвіду міжнародних еколого-освітніх проектів тощо.

«Порядком денним на XXI століття» було визначено, що «освіта є фундаментом сталого розвитку» [5], а екологічне виховання та інформування населення, а також підготовка висококваліфікованих фахівців в галузі екології

визнані одним із основних і необхідних засобів здійснення переходу до гармонійного розвитку всіх країн світу [6].

Освіта та її роль в реалізації Порядку денного у сфері сталого розвитку на період до 2030 року стали ключовим моментом при обговоренні на 38 сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО в Парижі (2015 р.) Рамок дій «Освіта–2030».

Законом України [3] серед існуючих екологічних проблем було зазначено низький рівень розуміння в суспільстві пріоритетів збереження довкілля та переваг збалансованого (сталого) розвитку, недосконалість системи екологічної освіти. З метою вирішення нагальних питань законом передбачено системну екологізацію всіх галузей економіки. Причому, стимулювання вітчизняних суб'єктів господарювання, які здійснюють скорочення викидів парникових газів, зниження показників енерго- та ресурсоемності, модернізацію виробництва, спрямовану на зменшення негативного впливу на навколишнє природне середовище, вдосконалення системи екологічного оподаткування тощо, визначені як основні інструменти реалізації державної екологічної політики.

Крім того, інформування та комунікація в галузі екології сприятимуть підвищенню рівня обізнаності громадськості про стан навколишнього природного середовища та рівні його забруднення, принципи та методи сталого споживання і виробництва, захисту довкілля та дбайливого ставлення до живої природи. Підвищення рівня екологічної освіти та виховання громадян створить умови для запровадження у повсякденне життя моделей сталого споживання, активізує роль суспільства у запобіганні забрудненню та здійсненні контролю за станом навколишнього природного середовища, сталому використанні природних ресурсів і відновленні природно-ресурсного потенціалу України.

Освіта для сталого розвитку потребує кардинальної переорієнтації з метою забезпечення майбутніх фахівців знаннями для визначення нагальних екологічних проблем і пошуку шляхів їх вирішення.

Екологізація освіти є одним із основних, навіть, першочергових, завдань національної екологічної політики: процес упровадження екологічних ідей, понять, принципів, цінностей у навчальні дисципліни, а також підготовка екологічно свідомих та кваліфікованих фахівців різних спеціальностей, ознайомлення здобувачів вищої освіти під час навчання з результатами наукових досліджень, сучасними технологіями та практиками, в тому числі міжнародними, в галузі екології. У сучасній освіті набуває вагомості під час підготовки спеціалістів усіх напрямів обов'язкове впровадження у навчальні програми екологічної складової з метою формування екологічного мислення, екологічної свідомості та відповідальності за гармонізовану взаємодію суспільства та природи, покращення екологічного стану навколишнього середовища, подальшого запровадження ресурсозбалансованого природокористування.

Стратегія освіти для сталого розвитку передбачає її реалізацію за двома напрямками: через інтеграцію екологічної тематики у всі навчальні програми, курси і дисципліни та розроблення окремих тем з освіти для сталого розвитку на постійній основі з використанням традиційних методів навчання [7].

Прискорення процесів екологізації освіти у вищих навчальних закладах України для сталого розвитку відбувається через реалізацією низки міжнародних та державних законодавчих актів, серед яких Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року [8]; Добровільні зобов'язання України на саміті «Ріо+20» щодо екологізації освіти [9]; Національна доповідь України «Освіта для сталого розвитку», 2012 р. [10]; Концепція екологічної освіти України [11]; рішення колегії Міністерства освіти і науки України «Про екологізацію вищої освіти з метою підготовки фахівців для сталого розвитку» [12].

Серед пріоритетних напрямків розвитку вітчизняної економіки є органічне виробництво. Цей сектор економіки динамічно розвивається, стимулюючи зростання потреби у добре підготовлених кадрах для сільського

господарства та переробної галузі. Молодий фахівець, коли він прийде на виробництво, має володіти знаннями щодо засад органічного виробництва, базових принципів, проблемами та перевагами екологоорієнтованих технологій (органічними, біологічними, натуральними) перед традиційними, має бути обізнаний щодо наукових та практичних напрацювань, в тому числі на європейському та світовому рівнях.

Серед інших, не менш вагомих, напрямів сталого розвитку й досягнення економічних, соціальних та екологічних цілей України є запровадження національних концепцій та стратегій щодо енергетичної незалежності України, збереження біорізноманіття, питань зміни клімату та впливу на озоновий шар, стале управління водними та земельними ресурсами, управління відходами, впровадження сталих державних закупівель тощо. Перелік окреслених питань, щодо яких в сучасних умовах виробництва молодий спеціаліст має бути обізнаний.

Отже, вдосконалення підготовки в системі вищої освіти спеціалістів за різними напрямками є обґрунтованим та необхідним процесом, етапи якого мають здійснюватись з урахуванням задач визначених державою на рівні реалізації національної стратегії сталого розвитку України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Стратегії ОСП ЄЕК ООН на період до 2030 року. URL: <http://www.unecce.org>.
2. Національний план дій з охорони навколишнього природного середовища на період на 2011–2015 роки. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 25.05.2011 р. № 577-р. *Урядовий кур'єр*. 2011. 27 лип. (№ 135).
3. Закон України Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року від 28 лютого 2019 року № 2697-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2697-19>

4. Повідомлення про оприлюднення проекту Національного плану дій з охорони навколишнього природного середовища на 2020-2025 роки. Сайт Міністерства енергетики та захисту довкілля. URL: <https://menr.gov.ua/news/33731.html>

5. Преобразование нашего мира [Электронный ресурс]: Повестка дня в области устойчивого развития на период до 2030 года: Резолюция 70/1, принятая Ген. Ассамблеей ООН 25 сент. 2015 г. Сайт Организации Объединенных Наций. URL: http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=R.

6. Анісімова Г.В., Донець О.В. Екологізація вищої освіти як пріоритетний напрям державної екологічної політики: сучасні організаційно-правові аспекти. URL: <http://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/11796/1.pdf>

7. Екологічна освіта для сталого розвитку у запитаннях та відповідях : наук.-метод. посіб. для вчителів. За ред. О. І. Бондаря. Херсон : Грінь Д. С., 2015. 228 с.

8. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року. Указ Президента України від 25.06.2013 р. № 344/2013. *Офіційний вісник України*. 2013. № 50. Ст. 1783.

9. Greening of Education: Ukraine's Contribution. Sustainable Development : Knowledge Platform. United Nations Department of Economic and Social Affairs. – Electronic data. – 2015–2016. URL: <https://sustainabledevelopment.un.org/partnership/?p=77>

10. Освіта для сталого розвитку. Національна доповідь за 2012 р. Державна екологічна академія післядипломної освіти та управління. URL: http://www.dea.gov.ua/chapter/osvita_dlya_stalogo_rozvitku_nacional4na_dopovid4_skorocheno

11. Про Концепцію екологічної освіти в Україні. Рішення колегії Міністерства освіти і науки України від 20.12.2001 р. протокол № 13/6-19. URL:

http://ecolog.at.ua/publ/zakonodavstvo_ukrajini_quot_pro_koncepciju_ekologichnoji_osviti_v_ukrajini_quot/3-1-0-185

12. Про екологізацію вищої освіти України з метою підготовки фахівців для сталого розвитку. Рішення колегії Міністерства освіти і науки України від 27.11.2015 р. протокол № 10/5-4. *Науковий вісник НЛТУ України*. Львів, 2015.

Вип.

25.10.

С.

5.